

Chưa Minh Chủ: Cờ Vàng Là Đại Trụ

Tôi cũng thế! “*Khóc*” chưa tròn “*vẫy gọi*”
Nên cả đời cứ đau mãi: Việt Nam !
Cứ mơ làm những chuyện rất tham lam
Chỉ duy nhất: màu Cờ chưa bội phản!

Kể từ lúc phải tha hương tỵ nạn
Ta có gì để kết hợp với nhau:
Ngọn Cờ Vàng vươn nghịch cảnh thương đau,
Vào các đảo (1) theo thuyền nhân áp ử!

Ba sọc đỏ, nền vàng: như Minh Chủ
Đã chu du theo Lý Tưởng Tự Do
Nhờ trong tim cùng Căn Cước Vàng Cờ
Mà đoàn kết bao tấm lòng yêu nước!

Một Biểu Tượng không gì thay thế được!
Dấu khởi đầu và chấm dứt ở đâu,
Dấu chúng ta xuôi ngược khắp địa cầu,
Thế chiến đấu: Cộng Đồng luôn bảo vệ!

Cờ truyền thống, chống độc tài Đất Mẹ
Tìm Lối Về! Chống áp bức, bắt công!
Khắp năm châu bốn bể, giống Lạc Hồng
Quyết chống Cộng để làm gương con cháu!

Còn cộng sản là ta còn chiến đấu!
Dù nữ, nam, lão, ấu vẫn Cờ Vàng
Vài cò môi (2) đem cờ đỏ khoe khoang
Ta cùng đánh! Chúng chạy về đồng... đảng! (3)

**Nhờ sắc bén, ta giữ Cờ rực sáng
Lá Cờ Vàng Lịch Sử đã lưu vong,
Theo bước chân của tất cả Cộng Đồng
Trắng tay đi vẫn giữ gìn DI SẢN!**

**Giữ DI SẢN để chống người CỘNG SẢN
Chống bạo tàn, chống Quốc Nạn suy vong
Dầu đục trong ta vẫn trọn tấm lòng
Nuôi hy vọng, giữ bền lòng son sắt!**

Ý Nga, 14-4-2011.

- 1- Các đảo = các trại tỵ nạn ở Đông Nam Á**
- 2- Cờ môi = bọn phản quốc**
- 3- Điển hình là một Trần Trường đã chạy về sống với VC cũng không yên**